

моциши те нашы пріѧ, и волесяти ти ни понесе.

18 И като видѣ Иисусъ-
колиш сѧке симноги народы,
заповѣда имъ да прѣйдатъ
Одеснадъ.

19 И приближъ при нѣго
Единица книжобника, и рече
мъ: оучителю, азъ ще да
идемъ по тѣку, кадето да
идешъ.

20 И рече мъ Иисусъ: ли-
сицы ти иматъ дѣпки, и
птицы ти гнѣзда: а сѧка
человѣческій нема гдѣ да
си подклони глава та.

21 И драгъ ѿченици ти
мъ рече: Господи, побели ми
да идемъ по напредъ да
погребемъ баща си.

22 И Иисусъ мъ рече: бѣзъ
подири мѣне, и штави
мергты ти да погребаутъ
мѣртвѹ ти си.

23 И вѣзе въ геміа та,
и послѣдоваха по нѣго оу-
ченици ти мъ.

24 И єто тѣсъ велика
быде въ морѣ то, шото се
покрываше геміа та съдал-
ги ти: а той спаваше.

25 И приближъхасе оуче-
ници ти мъ, и сокѣдиха го,
и рѣкоха: Господи, избави
на, погибнемъ.

26 И рече имъ: защо сте
струшили маловѣрѹ; тогдѣ
стана, и запрети на
вѣтрове ти и на морѣто и
вшде тишини голѣма.

27 И чловѣцы ти се чуде-
ха, и говорѣха: кой є той,
шото и вѣтрове ти и морѣ
то го послѣдоватъ;

28 И като дойде Одонадъ
въ страна та Гергесинска,
срѣшиха го двама вѣтни,
които излѣзеха ѿ гробища
та, много злѣ, шото не мѣ-
жеше никой да премине по
онзи путь.

29 И єто че извѣскаха и
рѣкоха: ци ѹмаме не съ тѣку
Иисусъ Сынъ Божій; дошѣлъ
си той, да на мѣчиши
предъ време то.

30 И бѣше далѣче ѿ нѣхъ
стадо свинско голѣмо, което
пасеше.

31 И кѣсове ти мъ се моле-
ха, и дѣлаха: ако на изгоп-
ниши, заповѣдай ни да
идемъ въ свинско то стадо.

32 И рече имъ: идете. И
они излѣзоха и ѿдоха
въ свинско то стадо. И авѣ
пѣши сичко то стадо свин-
ско ѿ крѣгъ ти въ морѣ то,
и издавихасе въ води ти.

33 И свинѣ ти побѣгна-
ха, и като дойдоха въ гра-
дѣ ти приказаха сичко то
шо се слѣчи, и за кѣспи ти.

34 И єто сичко градъ
излѣзна да посрѣши Иисусъ,
и като го видѣха, моли-
ха мъ се да излѣзе ѿ ту-
ни оти ти имъ: